

Kapitel 7: Sognet og dets virksomhed 1956-65

At få Helleruplund Sogn oprettet og barakkirken opført var den milepæl nr. 1, der blev nået i 1949. Nu var også milepæl nr. 2 nået med den endelige kirkes indvielse 7½ år senere. Man havde ikke foreløbig planer om flere store byggeprojekter. I stedet blev perioden fra midt 1950'erne til midt 1960'erne præget af mange skift blandt Helleruplunds præster og et skifte på organistpladsen. På den måde en noget urolig tid. Perioden dækkes af det sidste år for Helleruplunds menighedsråd nr. 3 valgt i 1953 samt af råd nr. 4 i 1957-1961 og råd nr. 5 i 1961-65.

Menighedsråd nr. 3's sidste år, december 1956 – november 1957

Ved den endelige kirkes indvielse blev barakkirken overdraget til Menighedskredsens beskyttelse og økonomiske forvaltning, som man beskrev det dengang. Grunden tinglystes opdelt i 2 matrikler – kirke henholdsvis menighedshus – med den servitut, at blev menighedshuset nedrevet overgik grunden til kirken. 2. april 1959 approberede Landbrugsministeriet, at den oprindelige kirkegrund deltes i matr. 14u til kirken og en matr. 14if på 592 kvadratmeter til menighedshus ved Helleruplund Menighedskreds. Nedrivningen af barakkirkens østfløj og siden omdannelsen af kirkesalen til menighedshus stillede store krav – ved nedrivningen forsvandt køkken og toiletter. Det var nu mere end nogensinde aktuelt at etablere hegn i sydskellet. Folketallet i sognet var 1. oktober 1957 på 7.876, heraf 356 uden for Folkekirken.

Også Menighedsråd nr. 3 måtte tage stilling til en klage over klokkeringningen – den kom fra de nærmeste naboer i december 1956 meget kort efter indvielsen af den nye kirke med dens 2 klokker ophængt i det høje tårn. I første omgang besluttede menighedsrådet, at rådets medlemmer ved selvhør skulle sætte sig ind i forholdene og indtil videre fortsatte man ringning næsten som hidtil – for som det blev skrevet i referatet "Det er klokkernes bestemmelse at skulle kalde ved at blive hørt af de flest mulige". Men som det også blev fremhævet "Det er kirkens pligt tillige at vise tilbørlig hensyn til omgivelserne, ikke mindst Amtssygehuset, hvor ringning med den store klokke kunne komme til at virke stærkt især ved østenvind". Derfor skulle kun den lille klokke benyttes ved begravelser – og den store kun ved samringning før højmesser samt ved større højtider".

Rådet måtte i 1957 tage til efterretning, at dets sekretær Axel Andersen ville fratræde grundet svigtende syn og besluttede ikke at ansætte en ny, men i stedet lade

kaldskapellan Gudmand-Høyer være referent. Rådet besluttede også, at Gudmand-Høyers konfirmandundervisning skulle foregå i våbenhuset – menighedshuset skulle af økonomiske grunde helst ikke opvarmes til daglig.

Der indførtes forbud mod at fotografere i kirken under kirkelige handlinger og det besluttedes, at kirken også skulle være åben søndage uden for de faste gudstjenester. Det blev ikke ved klage over ringningen. Rådet måtte også tage stilling til klage fra et af rådets egne medlemmer over, at der var flaget på hel stang langfredag. Pastor Nørup-Nielsen svarede, at det havde været skik i flere år; men fremover blev det besluttet at flage på halv til kl. 15 langfredage. Kirkeværgen klagede over, at der var blevet afholdt prøve med koret i korværelset under en konfirmation, og endelig beklagedes korets påklædning ved begravelser.

Menighedsråd nr. 4 (1957-61)

Valget til menighedsråd nr. 4 blev atter et fredsvalg. Der skulle vælges 13 medlemmer – et færre end i råd nr. 3, hvorfra Vagn Göte (medlem) og Kjeld Hartvig (suppleant) afgik grundet fraflytning og C.J. Schmidt (medlem) efter eget ønske ikke genopstillede. Valgt blev med personlig suppleant angivet i parentes:

Professor Hother Paludan – (civilingeniør K.B. Andersen)
Grosserer G. Bützow-Rohde – (grosserer Jørgen Weincke)
Forvalter Kaj Andersen – (husmoder Karen Andersen)
Skibsreder G. Schiønnemann – (direktør Frithiof Sørensen)
Malermester Øjvind Kristensen – (husmoder Ingeborg Holm)
Civilingeniør Jørgen Jacobsen – (bankassistent R. Vaabensted)
Bryggeriarbejder Marius Kranker – (trafikassistent Valdemar Sørensen)
Husmoder Karen Kampen – (professorinde E. Gunner)
Husmoder Litzia Marcus Jensen – (premierløjtnant H.C. Hansen)
Kontrolbetjent Kaj Truelsen – (husmoder Edith Truelsen)
Fabrikant G. Frøkjær-Jensen – (bagermester J. Germann Hansen)
Direktør Jacob Henriksen – (direktør Rudolph Hansen)
Arkitekt Peter Hvidt – (landsretssagfører J.C. Bang)

Rådet konstituerede sig med genvalg til Hother Paludan som formand, Jørgen Jacobsen som næstformand, G. Schiønnemann som kirkeværge og G. Bützow-Rohde som kasserer. Forretningsudvalg blev Paludan (formand), Jacobsen, Schiønnemann, Bützow-Rohde,

Nørup-Nielsen. Kirke- og kirkegårdsudvalg Gudmand-Høyer (formand), Schiønnemann, Jacobsen, Kristensen, Kranker. Valgbestyrelsen Andersen (formand), L. M. Jensen, Kristensen. Kirkebetjeningsudvalg Nørup-Nielsen (formand), Kampen, Schiønnemann, Truelsen, Frøkjær-Jensen. Præstegårdsudvalg Hvidt (formand), Bützow-Rohde, Kampen, Henrichsen.

Rådets møde 30. maj 1958 måtte indledes med 1 minuts stilhed for kirkens arkitekt Vilhelm Hvalsøe, der var afgået ved døden. Året efter måtte man igen indlede sit maj-møde med at formanden mindedes en bortgået – nu var det kirkeværgen G. Schiønnemann. Formanden kunne byde velkommen til Frithiof Sørensen, der valgtes enstemmigt som ny kirkeværgen og indtrådte i Kirke- og kirkegårdsudvalget og Kirkebetjeningsudvalget. På samme møde 19. maj 1959 fratrådte Bützow-Rohde som kasserer og anbefalede at ansætte fru Faurby Hansen som sin afløser. Rådet fulgte anbefalingen og udpegede samtidig Paludan og Kranker til at føre tilsyn og foretage uanmeldte kasseeftersyn – på decembermødet samme år hæves honoraret som kasserer i øvrigt til 1.200 kr. Kirke- og kirkegårdsudvalget suppleredes 1958 med arkitekt Peter Hvidt, der i samme forbindelse lovede vederlagsfrit at være rådgivende arkitekt og i påkommende tilfælde henvise til anden arkitekt, hvis han selv var involveret professionelt. Igen på menighedsrådsmødet 9. november 1959 måtte formand Paludan indlede mødet med at mindes et bortgået medlem - G. Bützow-Rohde var død få dage inden. J. Weincke blev budt velkommen som nyt medlem og indtrådte i Præstegårdsudvalget, mens Jacob Henrichsen valgtes til Forretningsudvalget. På samme møde suppleredes Præstegårdsudvalget med Kai Andersen.

Rådet tog sig af flere udnævnelser. Maj 1961 skulle man finde ny organist og sidst samme år kort før rådet sluttede sin funktionsperiode med udgangen af kirkeåret 1960/61 skulle man finde en ny kapellan, som man næsten samtidig havde fået Kirkeministeriets accept af kunne opgraderes fra kaldskapellan til residerende kapellan. En kaldskapellan var modsat en residerende kapellan underlagt sognepræsten. Efter forhandling med provsten så Menighedsrådet sig om efter en større bolig til en residerende kapellan.

Et stort tema var lønninger til kirkens personale. Et udvalg på tværs af Gentofte Kommune udarbejdede forslag med nye lønklasser for kordegn, organist, kor og ringer. Helleruplunds Kai Andersen havde på et møde for kommunens sogne argumenteret for, at der kun burde være 1 lønklasse, hvilket var blevet accepteret da provstiudvalget vedtog det endelige forslag. Helleruplunds organist var tjenestemandslønnet og derfor

ikke omfattet. Helleruplunds kordegn og ringer indplaceredes på det løntrin, der lå umiddelbart over nuværende løn. Vikarer skulle lønnes med 90% af honorarlønnedes begyndelsesløn. Menighedsrådene skulle betale vikar for honorarlønnede på deres ugentlige fridag. Der blev også udarbejdet nye satser i takstregulativet for kirkelige handlinger udført for folk uden for kommunen.

Ved starten af menighedsråd nr. 4's funktionsperiode havde sognet 7.758 indbyggere – heraf 297 ikke medlem af folkekirken. Det faldt til 7.704 per 1. oktober 1959, året efter steget igen til 7.727.

Menighedsråd nr. 4 traf udover ændringer af gudstjenester og diverse anlægs- og renovationsarbejder også beslutning om fremover at indhente mindst 2 tilbud ved køb og anskaffelser, og at gå væk fra at hvert menighedsrådsmedlem havde personlig suppleant til i stedet at have en liste, som der kunne vælges fra. 1961 tilsluttede rådet sig at kordegne i Gentofte Kommune kunne overgå til at aflønnes på tjenestemandsvilkår – en sag som næste menighedsråd måtte afslutte. Undervejs i funktionsperioden valgtes Jens B. Leer-Andersen til biskop over Helsingør Stift og fik bolig i Helleruplund Sogn på Heslehøj Alle 4, - ligesom Dyssegårds endelige kirke indviedes. Sognet var oprettet før Helleruplund, men fik sin endelige kirke 5 år senere end Helleruplund.

I 1960 ændredes lov om menighedsråd, hvor det nu pålagdes rådene at behandle budget og regnskab i åbne møder. Helleruplund oplyste fremover i Helleruplundbladet, hvornår regnskab eller budgetter behandledes.

Rådet afsluttede sit virke med at løse et akut opstået problem – listen til valg til næste menighedsråd. Der skulle igen vælges 13 medlemmer. Praksis var, at det siddende råd opstillede sin liste i overensstemmelse med Socialdemokratiet, der efter aftale havde 3 pladser at disponere over. Paludan ville gerne fratræde som formand grundet alder, men lod sig overtale til endnu en periode – undskyldte sin "svaghed" ved at lade sig overtale. Fabrikant Frøkjær Jensen og malermester Øjvind Kristensen ville gerne trække sig til fordel for yngre kræfter. 10. november 1961 modtog Hother Paludan så et brev fra universitetsadjunkt Leif Grane med et medsendt opråb til beboerne i Helleruplund Sogn om at være med til at fremskaffe en ændring i det forestående menighedsråd ved at stemme på en liste som tænktes indsendt for at styrke det folkekirkelige og for at skaffe ørenlyd for andres opfattelser. Paludan indkaldte samme dag til møde i forretningsudvalget og opsøgte forinden Grane for at finde en mindelig løsning, så man

undgik kampvalg. Udspillet fra Paludan var 2 pladser på listen – og man kunne samme aften holde møde mellem forretningsudvalget og Grane assisteret af direktionssekretær Alfred Gärtner. De oplyste navnene på 6 personer, der ville stå på deres liste. Man enedes om, at de kunne råde over 2 medlemmer og 1 suppleant - dagen efter accepterede Grane forslaget og meddelte, at man ønskede opstilling af ham selv og Gärtner med salgssingeniør Kragh Hansen som suppleant.

På menighedsrådets møde 13. november 1961 – hvor præsterne ikke var tilsagt – var eneste punkt på dagsorden opstilling af en liste til det kommende menighedsrådsvalg. Her tilsluttede menighedsrådet sig enstemmigt det forhandlede. Man havde på formandens personlige forespørgsler fundet de fra rådets egen "liste", der måtte vige pladserne for at få plads til Leif Grane og Alfred Gärtner. 14 dage senere fik man løst sidste hurdle – suppleanterne – ved at beslutte at have 7 og ikke 6 som ellers var den første beslutning.

Menighedsråd nr. 5 (1961-65)

Efter den lidt tumultariske optakt valgtes de 13 medlemmer til det menighedsråd, der skulle sidde frem til udgangen af kirkeåret 1964/65. I forhold til råd nr. 4 var der ændret på 4 pladser. Grosserer G. Bützow-Rohde og skibsreder G. Schiønneman var begge døde, fabrikant G. Frøkjær-Jensen og malermester Øjvind Kristensen stoppet efter egne ønsker. De var nu erstattet med direktør Frithiof Sørensen (var indtrådt undervejs i råd nr. 4), direktionssekretær Alfred Gärtner, universitetsadjunkt Leif Grane og TV-tekniker Niels Snedevig. Som suppleanter var valgt civilingeniør K.B. Andersen og landsretssagfører J.C. Bang, - begge suppleanter i råd nr. 4, - skoleinspektør Peter Rønn Christensen, fru Ingrid Funder, salgssingeniør P. Kragh Hansen, snedkerformand Carl Frederik Jeppesen samt grosserer Jørgen Weincke, der havde været suppleant ved råd nr. 4s start, men undervejs indtrådte i rådet.

Rådet konstituerede sig med Hother Paludan som formand (genvalg), Jørgen Jacobsen som næstformand (genvalg), Jacob Henrichsen som kasserer (nyvalg – afløste fru Faurby Hansen, der ikke var rådsmedlem), Frithiof Sørensen som kirkeværge (genvalg) og med disse samt Marius Kranker som Forretningsudvalg. Kirke- og kirkegårdsudvalg blev Jacobsen, Hvidt, Kranker, Snedevig. Kirkebetjeningsudvalg Paludan, Sørensen, Kampen, Truelsen, Gärtner. Præstegårdsudvalg Hvidt, Andersen, Kampen, Grane, Henrichsen. Valgbestyrelsen blev Andersen, Henriksen, Jensen. Til at føre kontrol med kirkekassen genvalgtes Paludan og Kranker. På mødet 24. oktober 1962 udtrykte Peter Hvidt ønske

om at udtræde af rådet efter henstilling fra sin læge. I stedet rykkede grosserer Jørgen Weincke ind, Kai Andersen blev formand for Præstegårdsudvalget og Weincke medlem af Kirke- og kirkegårdsudvalget. Ved den årlige konstituering 2. december 1963 ønskede Hother Paludan at fratræde som formand og byttede plads med den hidtidige næstformand, Jørgen Jacobsen. På mødet 20. april 1964 mindedes formanden direktør Paul Wonsild, der var afgået ved døden – han havde været et aktivt medlem af den oprindelige kirkekomité. Formanden noterede på samme møde, at årets kollekter i 1963 havde indbragt 26.000 kr., og at knap ¼ var gået til egne formål, resten til udensogns.

På mødet 30. november 1964 nedsattes et jubilæumsudvalg med Nørup-Nielsen, Jørgen Jacobsen, Hother Paludan, Frithiof Sørensen, Karen Kampen og Marius Kranker – kirken fyldte 10 år om 2 år.

Helleruplund fik i 1964 efter aftale med Hellerup Kirke indstillingsret til 1/3 af "Johanne og Carl Lindbergs legat" – Carl Lindberg var organist ved Hellerup Kirke fra tiden før Helleruplunds udskillelse. 1/3 svarer nogenlunde til den del af det oprindelige Hellerup Sogn, der nu var i Helleruplund. Der kunne årligt uddeles 5-6 portioner á 100 kr., der skulle "komme sognet til gode". Legatet blev kongeligt konfirmeret 31. juli 1964. Kaj Truelsen udpegedes som Helleruplunds medlem af bestyrelsen.

Rådet kom 3 gange til at stå for ansættelse af en præst – først Ole Bertelsen som residerende kapellan, dernæst Knud Nørholm som hans afløser ligeledes som residerende kapellan og sidst Villy Finnerup som ny sognepræst. Rådet kom også til at sælge og købe præsteboliger. 28. november 1961 sattes Indelukket 19 til salg for 141.200 kr. til overtagelse 2. januar 1962. Samme dag anskaffedes Svejgårdsvej 10 for 183.000 kr. efter tilladelse fra Kirkeministeriet. Villaen havde været bolig for nu afdøde Fr. Jess, der var et fremtrædende medlem af kirkekomiteen, og arkitekt Hvidt – medlem af menighedsrådet - betegnede villaen "som meget velholdt med installeret olieovn, 3 stuer nede, soveværelse og 3 kamre ovenpå. Taget er godt, men tagrenderne skal udskiftes. Der er behov for enkelte ændringer indendørs ligesom badeværelse skal sættes i stand" – udgifterne skønnede han til mellem 10.000 og 20.000 kr."

På menighedsrådets møde 24. april 1965 måtte formanden indlede mødet med at mindes Helleruplund Kirkes sognepræst, provst Viggo Nørup-Nielsen, der var afgået ved døden 4. marts og udtalte mindeord afsluttende med 1 minuts stilhed. Forretningsudvalget havde allerede 8. marts oprettet "Provst Viggo Nørup-Nielsens

mindefond til Helleruplund Kirkes udsmykning” – noget, der altid havde ligget Nørup-Nielsen på sinde. Den eksisterende Udsmykningsfond overførtes til Mindefondet. Menighedskredsen ville henstille til sognets beboere, at man rejste en mindesten på Nørup-Nielsens grav på Hellerup Kirkegård som et varigt og synligt minde og som tak for alt, hvad han betød for Helleruplund Sogn. Erik Hoppe blev afløseren som provst.

Råd nr. 5 fik æren af at overføre kordegn til ansættelse på tjenestemandsbasis med tilbagevirkende kraft fra 1. april 1961. Man var meget opmærksom på, at kirkeassistenter ikke måtte overses – de fik samtidig hævet deres grundløn. Rådet besluttede i 1962 at ændre morgenringning til fast kl. 8. Rådet måtte i 1963 efterkomme en opfordring fra provsten om fremover at budgettere noget rigeligere, hævede kassererhonoraret til 1.500 kr. årligt og besluttede året efter, at kirkens regnskaber skulle revideres af en statsautoriseret revisor. Både biskop og provst ønskede at imødekomme et ønske fra den amerikanske menighed på Gjørtingsvej til at benytte Helleruplund Kirke mod betaling et par gange årligt, - Helleruplund udarbejdede derfor i 1964 et regulativ for eksterne brug af kirkens lokaler. Blomsterfondet, der indsamlede midler til køb af blomster til alteret, nedlagdes i 1964. Fremover skulle det klares over kirkekassen. Et enstemmigt råd frarådede stærkt kordegn Faurby Hansen at stille op til valg til menighedsrådet.

På sit møde 20. april 1964 prioriterede menighedsrådet sine ønsker til 10-årsjubilæet således: 1. Kirkebænke i sideskibe 2. Fuldførelse af orglet 3. To glasmosaikker i koret 4. Tårnur 5. Relief eller andet over kirkens indgangsdør. Rådet forestillede sig kirkebænke finansieret ved årlige henlæggelser kombineret med en indsamling i sognet og orglets fuldførelse finansieret ved lån.

På menighedsrådets møde 1. november 1965 konstaterede formanden, at der skulle findes 4 nye medlemmer til afløsning for Hother Paludan, Leif Grane, Niels Snedevig og Alfred Gärtner, der alle ikke ønskede genvalg. Man ville bevare ordningen med en liste over suppleanter frem for personlige suppleanter. Formanden rettede en varm tak til Hother Paludan, der ikke genopstillede, og alle rejste sig for at hylde professor Paludan.

Præsterne

Viggo Nørup-Nielsen var sognepræst frem til sin død 4. marts 1965. Han var gennem 25 år den helt store kraft bag Helleruplund Sogn, de sidste 16 år som sognepræst næsten ligeligt fordelt på barakkirken og den endelige kirke. Ved kgl. resolution af 23. februar

1962 blev Nørup-Nielsen beskikket til tillige at være provst for Sokkelund Herreds østre provsti fra 1. april 1962 at regne.

Som hjælpepræst var Knud Tage Andersen tilknyttet frem til han holdt afskedsprædiken 30. maj 1957.

Torben Gudmand Høyer blev ansat som kaldskapellan umiddelbart før den endelige kirke indviedes. Han fik med hjælp fra Københavns Kirkefond midlertidig bolig på Lundehusvej 27. Man fandt en ejendom på Hellerupvej 52 til en købesum på 105.000 kr. og efter arkitekt Peter Hvidts vurdering med et behov for istandsættelse for 15.000-20.000 kr., men Kirkeministeriet kunne ikke godkende det køb – den var for ”flot” og dyr, men ministeriet meldte også tilbage, at man ikke ville modsætte sig køb af et mindre hus. Man fandt et rækkehus på Indelukket 19 til en købspris på 75.000 kr. og behov for renovering for ca. 15.000 kr. Huset blev købt og udbetalingen på 25.000 kr. lånt i stiftsmidlerne. Gudmand-Høyer fik i 1957 orlov maj-juli for at deltage på et nordisk lærerkursus på Askov. Fra 1. juli 1961 omdannedes kaldskapellaniet til residerende kapellani og Gudmand-Høyer udnævntes i dette. Kort efter blev Gudmand-Høyer valgt til valgmenighedspræst i Hjarup-Skanderup - fra 1. december 1961, - og holdt afskedsgudstjeneste i Helleruplund 19. november 1961.

1. april 1962 tiltrådte Ole Sven Bertelsen – han kom fra en ansættelse som landssekretær i KFUM Danmark - som residerende kapellan, beskikket ved kgl. resolution af 10. marts 1962. Han indsattes skærtorsdag 19. april 1962 af sin egen provst Nørup-Nielsen og flyttede som den første ind i præsteboligen på Svejgårdsvej 10. Helleruplund måtte tage afsked igen med Ole Bertelsen med udgangen af 1964 – holdt sin afskedsgudstjeneste fredag 1. januar 1965 kl. 10 – for at tiltræde som Generalsekretær for Det Danske Missionselskab.

I vakancen efter Ole Bertelsen konstituerede biskoppen pastor emer. Finn Tulinius som hjælpepræst fra 1. januar 1965. Finn Tulinius var tidligere forstander for Østersøgades Gymnasium, stiftede senere en drengeskole på Østerbro, hørte selv til i kredsen omkring Olfert Ricard og var 1939-63 sognepræst i nordsjællandske Strø-Gørløse. Mens han vikarierede ved Helleruplund kunne han træffes på adressen Gersonsvej 26. Biskoppen bestemte kort efter ved Nørup-Nielsens død, at Finn Tulinius skulle konstitueres som sognepræst med ansvar for konfirmandundervisning og kirkebogsføring og med

Johannes Jensen som hjælp ved at skulle stå for en del gudstjenester. Desuden assisterede pastor Bierring-Sørensen ofte ved altergange i denne dobbelte vakance.

Hans Majestæt Kongen beskikkede 10. marts 1965 sognepræst ved Munkebjerg Kirke, Odense Knud Jacob Nørholm i embedet som residerende kapellan for Helleruplund Kirke. Indsættelsen fandt sted 2. maj. Knud Nørholm overtog boligen Svejgårdsvej 10 efter Ole Bertelsen.

31. oktober 1965 indsattes pastor Villy Finnerup som Nørup-Nielsens afløser som sognepræst ved Helleruplund af provst Erik Hoppe og flyttede ind i præstegården Gjølrlingsvej 4, hvor der forinden havde været provstesyn og villaen istandsat for ca. 30.000 kr. Villy Finnerup var 1943-51 sognepræst i Gamtofte ved Assens, derefter i 5 år ved Diakonissestiftelsen og havde siden 1956 været sognepræst i Kalundborg.

Organisten

Svend G. Asmussen fortsatte som organist frem til 1961. I første omgang bevilgedes han orlov 1. marts til 1. maj 1961 med fuld løn mod selv at stille vikar. 30. april 1961 sagde han op – han var blevet udnævnt til docent ved Musikkonservatoriet i korsang, – og bevilgedes afsked fra 31. juli 1961.

Blandt 25 ansøgere indkaldtes 5 til prøvespil 29. juli 1961 – opgaven lød på forspil til "Du Herre Krist" og til "Vor Herre, til Dig må jeg ty" med passende efterspil og afsluttet med et stykke gudstjenestemusik efter eget valg. Rådet indstillede organist Arne Christensen (p.t. værnepligtig i Holstebro) som nr. 1 og Kirkeministeriets udnævnelse kom 1. september 1961. Forsvarskommandoen ansøgte om forflyttelse, og Arne Christensen blev overført til Høvelte Kaserne. Per Johansen tilknyttedes i den første tid som organistvikar. La Cour blev vikar for organisten i sommerferien 1963 med en løn fastsat til 80% af begyndelseslønnen for organister. 25 år senere i 1986 ved Arne Christensens 25 års jubilæum ved Helleruplund skrev rådets formand, Bodil Norup i Helleruplundbladet "Vi kunne byde en ung genert værnepligtig organist velkommen i Helleruplund og han har nu i 25 år kunnet glæde os med sit orgelspil. Hvor har vi – de fleste af os i hvert fald – frydet os over hans postludier søndag efter søndag. Det lyder bare smukt og titlen på postludiet passer altid til dagens tekst. Det vidner om en stor interesse for kirkens budskab, som orglet har det privilegium at understrege. Det er skønt at gå fra kirke med de dejlige orgeltoner i ørene."

Menighedsrådet overlod organisten at håndtere eksterne brug af orglet, og der blev indgået aftale med KFUMs Seminarium i Hellerup om at de kunne benytte kirkens orgel til undervisning mod forsikring for de skader, der måtte blive påført orglet under dette. Lejen 500 kr. årligt tilfaldt det orgelfond, man samtidig oprettede. Organisten fik pålæg om at passe orglets vandbakker, så mekanikken kunne virke tilfredsstillende, og så orgelbyggeren ikke skulle kunne klage over indtørring ved en eventuel tvist.

Sognepræsten var officielt den, der gav instruktion omkring gudstjenester, og han fik i 1966 af menighedsrådet "besked" på at meddele organisten at erstatte postludium-spil fra advent 1966 med et festligt udgangsspil.

Kirkeligt personale

Kordegner var Viggo Faurby Hansen gennem hele perioden og blev undervejs tjenestemand. Det samme gjaldt ringer Ole Olsen, der fra forår 1960 skiftede titel til at hedde kirketjener. Han fik som led i sin ansættelse ansvar for renholdelse af krypten - dog ikke sakristiet, - samt af trappen op til orglet. Seminarieelev Jens Sand Petersen tilknyttedes efterår 1958 som vikar for ringer og kordegn. 1. august 1961 afløstes han som vikar for Ole Olsen af Ib Faurby Hansen. Sommer 1963 vikarierede ungdomssekretær Mogens Hansen for kordegn og kirketjener.

Kirkekone var Esther Hansen - giftede sig i foråret 1957 med Søren Jensen, men fortsatte som kirkekone nu som Esther Jensen, der bl.a. berømmes for en julenat sammen med 3 familiemedlemmer at have arbejdet 4 timer på at rengøre kirken, så den efter 3 stopfyldte tjenester juleaften var klar til 1. juledags højmesse. Det havde menighedsrådsformanden kvitteret for uden først at spørge rådet med 150 kr. som en kun ringe tak. Fra 1960 skiftedes betegnelsen kirkekone ud med kirkeassistent. Fra april 1959 ansattes frk. Mary Sørensen som husmoder i menighedshuset – men det var ikke en stilling, man regnede med til kirkeligt personale.

Korsangerne skiftede en del i denne periode. Det var overladt til organisten at sørge for nyansættelser. Langt fra altid oplyses deres navne i Hellerupbladet eller på menighedsrådets møder. Vi kan dog læse, at der i 1957 var 2 udskiftninger i koret, og at Gurli Plesner fratrådte i foråret 1959 – i stedet opnummeredes Else K. Nielsen fra ½ til hel stilling og frk. Inge Lise Frandsen nyansattes i ½ stilling. Jørgen Hvid Jensen fratrådte og afløstes af stud. mag Peter Pedersen 1. juni 1959. 9. maj 1961 meddelte organist Svend G. Asmussen i et brev til menighedsrådet, at han havde modtaget diverse

opsigelser og foretaget nogle nyansættelser i koret. Fru Schmidt, Valdemar Boolsen og fru Asmussen havde alle sagt op per 1. marts, Lise Sørensen og Inge Kamper Jørgensen fra 1. juli. Til erstatning for Boolsen blev Palle Kibsgaard ansat per 1. marts. Der resterede herefter 1 heltids- og 2 halvtidsstillinger, som den kommende organist kunne besætte. I foråret 1963 ansattes en ny bassanger i koret. Et forslag fra organisten om at gå ned på kun 3 korsangere ved eftermiddagstjenester ville menighedsrådet ikke imødekomme.

November 1959 kom cirkulæret om regulering af honorar til kirkebetjeningen uden for København og Frederiksberg og dermed gældende for Helleruplund. 25. oktober 1960 besluttedes at tegne ulykkes- og ansvarsforsikring for kirkens personale. Helleruplund menighedsråd holdt fast i, at kordegnen skulle gøre tjeneste i "kjole" og der ydedes tilskud til anskaffelsen, ligesom man i 1964 indkøbte 2 kitler til kirketjeneren.

Kirkebygning og kirkesyn

Straks fra kirkens opførelse tegnede man en Hus- og Grundejerforsikring dækkende stormskade, vandrørsskade og ansvarsforsikring – samt glasforsikring på ruder og glasmosaikker.

Februar 1959 så man på belysningen under pulpituret, der virkede noget svagere end i kirkerummet. Året efter fremlagde Gudmand-Høyer et forslag – oprindeligt stillet af kordegnen – om at indrette sakristiet med akustisk loft samt etablere et lille køkken i kælderen. November 1961 vedtog man at sætte loftpladerne op.

Efter provstesynet 10. maj 1962 var der kun behov for mindre reparationer og udbedringer, bl.a. lægning af fliser i gården mod syd, maling af krypt og sakristi samt opsætning af 2 ventilatorer her. Af økonomiske grunde blev de og flere andre arbejder udsat til "bedre" tider på det efterfølgende menighedsrådsmøde. Ved kirkesynet 7. maj 1963 konstaterede man udover, at der stadig manglede udbedring af forholdene beskrevet i synsrapporten fra året før, nu et behov for at få kirkeløber og altertæppe rensat – og løberen vendt – samt malet cementtrappen til kælderen, langvæggene i krypten samt flagstangen.

Kirkesynet 11. maj 1964 betegnede kirkens vedligeholdelsestilstand som god. Der var stadig behov for at få klaret fliserne i gården mod syd, mindre malerarbejder og mindre reparationer af murværk under vinduerne. Af nye ting ønskedes organistværelset indrettet som arkiv for kirkekontoret, rummet over præsteværelset forsynet med skab

til ophængning af messehagler og en hylde opsat i våbenhuset til bøger m.v., indkøb af 50 nye salmebøger i stort format kombineret med reparation af gamle salmebøger og at disse blev forsynet med trosbekendelse m.v., der skulle klæbes ind i dem, samt endelig 12 små servietter med hulsøm til alteret.

Gudstjenester

Gudstjenesters udformning og afvikling har altid været et kompromis mellem lovgivningen, præsterne og menighedsrådet. Præsterne besluttede ved nogle af tjenesterne i efteråret 1958 at prædike over tekster, der ikke stod i salmebogen – 3. tekstrække, – hvorfor der udleveredes et lille hæfte med de nye tekster. 9. november 1959 gav biskoppen sin tilladelse til, at man kunne ændre gudstjenesten ved at introducere Kyrie og Gloria, en kort Davidsalme i vekselsang efter epistlen og en lovprisning efter nadveren, men først hvis det blev vedtaget på et menighedsmøde. 24. april 1960 indkaldtes menighedsrådet til demonstration af de foreslåede ændringer, hvor Gudmand-Høyer argumenterede for, at de ikke var for at gøre gudstjenesten mere højtidelig, men for at skabe en levende ramme. Menighedsrådet blev afholdt tirsdag 10. maj 1960 kl. 19.30 med endnu en demonstration – et møde, der mandede ud i, at forslaget blev vedtaget foreløbig for 1 år fra advent 1960. Allerede oktober enedes man om ikke at afsynge en bibelsk salme i vekselsang efter epistlen.

Til menighedsrådsmødet 24. oktober 1962 havde organist Arne Christensen på bånd indspillet de 2 melodier, man hidtil havde anvendt ved trosbekendelsen. Rådet besluttede både, at menigheden skulle synge med på trosbekendelsen og at det skulle være efter Laubs melodi. Man fremstillede en lille tryksag med noderne til trosbekendelsen og indførte det fra 1. søndag i advent 1962. På samme møde besluttede rådet, at præsterne burde opfordre kirkegængerne til at forblive i kirken indtil postludiet var afspillet. På decembermødet 1963 besluttede man at forsøge at afsynge trosbekendelsen alene ved korledsagelse og uden orgelspil.

I 1964 blev en ny alterritualbog udgivet. I første omgang bad menighedsrådet et af sine medlemmer, dr. theol. Leif Grane der netop var udnævnt til professor, om på næste møde at beskrive ændringerne i forhold til den gamle ritualbog. Man enedes om at gå sammen med Hellerup og Messias Sogn for at afprøve de nye ritualer og Messias afholdt 4. november 1964 gudstjeneste med anvendelse af det nye ritual. Helleruplund besluttede sig for at ansøge biskoppen om tilladelse til som prøve selv at anvende det nye ritual ved 2 højmesser.

I april 1965 vedtog menighedsrådet, at der skulle stilles levende lys frem i alterskranken når der ved gudstjenesten ikke var altergang. Samtidig bestemte rådet sig for at genindføre flerstemmig korsang under altergange. Et forslag om at lægmand assisterede præsten ved altergang forkastedes – sognepræsten argumenterede med at kun ”præstekjolen dækker de menneskelige mangler hos uddeleren”.

16. marts 1966 vedtog rådet, at samme præst kunne stå for begge tjenester søndage i sommerperioden, men allerede 15. december samme år vedtog man at gå tilbage til at hver præst havde en tjeneste.

Højtidernes gudstjenester var et særligt tema – især påske og jul. Der holdtes i 1956 2 tjenester juleaften, fra 1957 gik man over til 3 kl. 14, 15.30 og 17 – faldt juleaften på en søndag rykkedes den første til kl. 10. I påsken havde man påskelørdag liturgisk andagt kl. 19 og fra 1962 skærtorsdag en altergangsgudstjeneste kl. 19.30.

Særgudstjenester

Aftengudstjenester var et tema, der kom til diskussion mange gange. Vinteren 1959/60 indførte man en hverdagsgudstjeneste hver måned – kort med altergang, – første gang torsdag 8. oktober 1959. I samarbejde med Skt. Lukas Stiftelsen afholdt man 4-5 aftengudstjenester i fasten til og med 1965.

Liturgisk aftenbøn indførtes lørdage kl. 19 udenfor sommerperioden i 1957, men blev stoppet med efteråret 1959. Fra 1961 introduceredes en årlig altergangsgudstjeneste en novemberhverdag kl. 14.30 beregnet for især ældre, - det fortsatte ind i næste periode. I 1962 afvikledes hver måned en enkelt søndagsaftensgudstjeneste. Der blev holdt familiegudstjeneste med adventsspil fra 1962, og fra december 1963 på forsøgsbasis en månedlig børne/familiegudstjeneste kl. 9 om søndagen af blot ½ times varighed. Der var uændret højmesse kl. 10 og kl. 16 de søndage, så det var en 3. tjeneste på dagen og med samme præst som havde kl. 10-tjenesten. Ungdomsgudstjenester blev holdt som aftengudstjeneste med altergang fra 1960, - i 1966 med et kirkespil fremført af Helleruplund Ungdoms seniorgruppe om Zakæus.

5. januar 1958 startede man på at afholde en årlig spejdergudstjeneste. I samarbejde med KFUMs Soldatermission fortsatte man fra perioden før og frem til og med 1960 med at afholde soldatergudstjenester, hvor et kontingent soldater overværede

eftermiddagsgudstjenesten i Helleruplund for efterfølgende at spise middag spredt ud i private hjem før de og værter samledes til fest i menighedshuset. Gentoges september 1963 en enkelt gang, hvor 150 soldater fra Avderød gæstede Helleruplund. Året efter afholdt KFUMs soldatermission festaften i Helleruplund i anledning af sit 75 års jubilæum.

Der var i perioden en række festgudstjenester. Festgudstjeneste på Helleruplund Kirkes fødselsdag 1. søndag i advent blev en fast årlig begivenhed. Ved 1-årsfødselsdagen opførte kirkens kor en mindre del af indvielseskantaten og ved 10-året 1966 prædikede biskop Fuglsang-Damgaard samt ved aftengudstjenesten Gudmand-Høyer. Dertil kom de festgudstjenester, hvor man fejrede særlige begivenheder - 23. august 1959 for Østerlandsmissionen, 27. oktober 1963 for Nigeria-indsamlingen, 2. februar 1964 for den Nordisk kristne Buddhistmission, 4. maj 1964 for Danmarks Befrielse, 7. februar 1965 til minde om 1100-året for Ansgars død.

18. marts 1965 indbød Helleruplund menigheden ved den katolske Skt. Therese Kirke til fælles økumenisk menighedsaften og med fælles gudstjeneste med start i Skt. Therese og afslutning i Helleruplund. Hellerup Kirkegård var fælles for flere af Gentoftes sogne og her afholdt man hvert år Alle Helgens Dag 2 korte andagter i kapellet med skiftende betjening fra de kirker, der hørte til kirkegården.

Præster i praktik

Ordringen styret af Pastoralseminariet fortsatte fra barakkirkens tid i den nye kirke, hvor Svend Boysen (forår 58), Bernhard Willer (efterår 60) og John Strange-Jensen (forår 62) kom i praktik i Helleruplund.

Gæsteprædikanter

Fra 1956 til og med 1965 annonceredes på gudstjenestelisterne i Helleruplundbladet en række gæsteprædikanter - ikke mindst præsterne fra Skt. Lukas Stiftelsen var hyppige gæster og det samme gjaldt flere tidligere præster ved Helleruplund. Den samlede liste kom med årstal angivet i parentes til at se sådan ud:

Knud Tage Andersen (57-58), Bakkegaard Olesen (62), A. Bierring-Sørensen (59-65), Paul Brodersen (58), G. Bützow Rohde (57-65), Christian Christiansen (61), Poul Christophersen (58-61), Ernst Engskov (59), L.P. Fabricius (62), biskop Fuglsang-Damgaard (59), Leif Grane (57-60), Thorkild Græsholt (60), Poul Hartling (61), Erik Hoppe

(58-60), Johannes Jensen (61-64), Ole Jensen (64), Erik Kyndal (60-65), biskop Leer-Andersen (62), Lindegreen Andersen (64), Johs. Malmstrøm (59), Holger Møller (58-62), Niels Nøjgård (62), Knud Ottosen (57), Regin Prenter (58), N.H. Søre (60), C.E. Thaning (60), J.Th. Thomsen (59-62), Gunnar Tjalve (60-61), Christian Todberg (59), Gunner Tøttrup (57), Erik Vind (61), Windfeld-Hansen (65), Aagaard Poulsen (62).

Musiklivet

”En stor kirke med et stort orgel – det kalder på et musikliv”. Sådan skrev pressen allerede ved kirkens indvielse. Kort inden den nye kirkes indvielse startede kordegn Svend G. Asmussen, der ved siden af jobbet som Helleruplunds organist også stod i spidsen for Unge Akademikeres Kor, Helleruplundkoret. Det sang ved aftenfestgudstjenesten på indvielsesdagen og ved en salmesangsaften kort før jul 1956. I foråret 1957 omtaltes koret ikke i Helleruplundbladet, og der var i efteråret blot en notits om, at koret genoptog sine øveaftener tirsdag 17. september. Det var sidste gang koret omtaltes, og det må formodes at være gået ind i 1957. 27. februar 1957 afholdt Kirkemusikkredsen ved Charley Olsen og Ulrich Teuber sammen med Det unge Tonekunstnerselskab den første kirkekoncert i Helleruplund Kirke til en billetpris på 2 kr. – her medvirkede Unge Akademikers Kor og Mogens Bang overtog den dag orglet for organisten, mens han dirigerede sit kor. Det blev en fast tradition at markere advent ved en aftenkoncert med Unge Akademikeres Kor, et par orgelstykker, ofte solister og efter organistskiftet til Arne Christensen også med deltagelse af Lyngby FDFs blæsere. Unge Akademikeres Kor medvirkede også efter organistskiftet, de første år ledet af Asmussen, derefter af Niels Møller.

Menighedslivet

Menighedskredsen var sat i verden for at stå for arbejdet i og for sognet. Meget var startet i barakkirkens tid og blev videreført nu, hvor man rådede over 2 bygninger mod tidligere en og nu ikke var hæmmet af at skulle afholde kirkelige handlinger i samme bygning som var mødestedet for menighedslivet. Der kom mange nye aktiviteter i gang – men nogle af både de gamle og nye nåede også i denne periode at blive lukket ned. Fantasien og kreativiteten var stor og mange frivillige blev involveret. Der var altid omtale i Helleruplundbladet, når noget nyt blev startet, mens der sjældent var omtale, når noget blev lukket ned. Nedlukninger må man gætte sig til ved, at der ikke længere var annoncering i bladet. Ved indgangen til perioden bestod bestyrelsen for Menighedskredsen udover af præsterne af kordegn Faurby Hansen, boghandler Rosa Hansen, lærerinde frk. Inge Haugegaard, arkitekt Peter Hvidt, seminarieelev frk. Bodil

Strøm og direktør Frithiof Sørensen. Nørup-Nielsen var formand indtil han afløstes i september 1964 af K.B. Andersen. I maj 1957 overtog Rosa Hansen kassererhvervet. Der indkaldtes 17. juni 1958 til ekstraordinært medlemsmøde i Menighedskredsen for at lave vedtægtsændring, så der kunne tillades servering – det blev vedtaget.

24. maj 1966 reviderede man atter vedtægterne for Helleruplund Menighedskreds. Nu skulle valg til bestyrelsen være for 3 år – 2 læge skulle vælges hvert år. Sprogbruget blev "moderniseret" – nu blev formålene 1) skabe en levende, aktiv menighed 2) åbne medlemmernes øjne for kirkens mangeartede opgaver såvel her som ud over Jorden 3) gennem møde-, foredrags- og diskussionsaftener hjælpe den enkelte til at leve et kristenliv i hverdagen. Der skulle som udgangspunkt afholdes et offentligt møde hver måned – dog undtagen sommermånederne. Bestyrelsen skulle fortsat ansætte og afskedige personale ved menighedshuset, fastsætte løn og udfærdige arbejdsinstruks. Der var udfærdiget beværterbevilling uden ret til udskænkning af stærke drikke. Bestyrelsen skulle fortsat vælge redaktør af Helleruplundbladet, som kredsen ejede.

Møder, foredrag og bibelundervisning

Helleruplundaften fik som formål at samle et bredt udsnit af sognet og give udsyn over situationen i verden set i kristendommens lys gennem foredrag m.v. og blev videreført fra barakkirkens tid - ofte med indbudte talere. Der arrangeredes rundbordssamtaler om udvalgte emner og et par halvår koncentreredes foredragene om et tema - "Mennesket i dag" henholdsvis "En verden i udvikling".

Præsterne afholdt undervisningsrækker 3-5 hverdagsaftener hen over et forår eller et efterår over udvalgte bibeltemaer. Gennem årene blev det til "Jesus og Paulus", Kolossenserbrevet, Johannesevangeliet, "Den danske kirkes bekendelsesskrifter", Luthers lille katekismus, Jesu Bjergprædiken, Galaterbrevet, Filipperbrevet og "Det gamle Israels historie". Gudmand-Høyer samlede januar 1958 i sin præstebolig husmødre til bibeltimer.

Studiekredse med klart større vægt på dialog og inddragelse end traditionel undervisning var det nye, der kom til. I efteråret 1960 lagde Gudmand-Høyer for med en kreds for ældre unge (!), der skulle behandle spørgsmål af menneskelig og kristelig art, fulgte året efter op med kredsen "Menneskesyn" og "Jesus Kristus – verdens lys". Ole Bertelsen stod i foråret 1963 for "Kristendommens grundbegreber" og næste forår for en kreds om Søren Kierkegaard over 10 aftener for max. 20 personer. Leif Grane (medlem af

Menighedsrådet) stod i spidsen for kredsen "Religion – fortid eller fremtid" og Knud Nørholm for "Kirkens tro". Villy Finnerup afholdt i 1966 "De 10 bud" rettet mod ledere i Helleruplund Ungdom, KFUM og KFUK spejderførere.

Samarbejdet med Gentofte Kommunes Fortsættelseskursus rakte ind i denne periodes start. Gudmand-Høyer stod her for "Kristen og humanistisk livsanskuelse" i efteråret 1957, Erik Giødesen for "Verdensreligionerne" forår 1958 og "Frikirker og sekter" året efter, Gudmand-Høyer for "Den etiske forandring" i foråret 1959 samt "Legende og historisk virkelighed i Det Gamle Testamente".

Man var opmærksom på at få bredt bibellæsning ud til den enkelte. Menighedsrådet besluttede maj 1962 at indføre brudebibler som gave til kommende brudepar og oprettede i den forbindelse Helleruplund Bibelfond, der også skulle yde bibler til konfirmander, der ikke selv havde råd. Biblerne købte man hos Det danske Bibelselskab – de var i lommeformat på indigopapir og med hvide blade beregnet på at præsten her skrev vielsestalen og som i øvrigt kunne bruges til at anføre sit slægtsregister. Bibelfondet administreredes af rådets forretningsudvalg – var åbent for private bidrag – og uddelte 215 bibler over de første 5 år.

Menighedshuset

Den tidligere kirkesal i barakkirken skulle fremover være menighedshus. Det krævede en ombygning. I slutningen af april 1957 kom byggetilladelsen til installation af toiletter og indretning af køkken og ombygningen skete hen over sommeren. Menighedsrådet pålagde Menighedskredsen fremover at betale 1/10 af de samlede årlige varmeudgifter. Fra 1. februar 1957 ansattes frk. Mary Sørensen som "husmoder for Menighedshuset" til en løn af 100 kr. per måned. Genåbningen af huset fejredes 17. september 1957, hvor Ålborgs biskop Erik Jensen talte. 29. november 1957 søgte Menighedskredsen om beværterbevilling uden udskænkning af stærke drikke i henhold til beværterloven af 15. marts 1939, til brug for det menighedsarbejde, der udgik fra Helleruplund Menighedshus. Præsterne ville som fødte medlemmer af menighedskredsens bestyrelse gerne stå som medunderskrivere, men det ville Kirkeministeriet ikke gå med til. Bevillingen modtoges 25. august 1958 gældende i første omgang frem til 1966. Nytårsfest i menighedshuset en aften i uge 2 var ligesom sammenkomster mellem jul og nytår for børn og ældre taget med over fra barakkirkens tid.

Der blev holdt basarer i menighedshuset med salgsboder, tombola, amerikansk lotteri, restauration og underholdning for at samle midler ind til eget menighedsarbejde. De rejste gerne over 10.000 kr. i overskud. Den første i oktober 1957 for at skaffe de resterende ca. 20.000 kr. til ombygningen af menighedshuset. Menighedshuset udlåntes også til basar for andre – Kirkens Korshær, Ydre Mission og Børne-Santalkredsen.

Bibelkredse

Helleruplundbladet havde ikke i denne periode, som det ellers var praksis i barakkirkens tid, annoncering af de enkelte bibelkredse, – man indskrænkede sig til notits om, at man via præsterne kunne få kontakt, hvis man gerne ville være med i en bibelkreds. Der oprettedes typisk en ny kreds kort efter en ny præst var tiltrådt. Ellers levede kredsene deres eget liv og flere gik ind. Der var hele perioden igennem bibelkredse for Helleruplund Ungdoms seniorkreds, ligesom der forsøgtes oprettet en pigekreds i 1957.

Helleruplundbladet

Ved periodens start var Frithiof Sørensen redaktør. Han afløstes af lektor Erik Giødesen fra september 1962. Præsterne stod som redaktører det meste af 1964, før kordegn Faurby overtog hvervet september 1964. I hele perioden var Marcus Jensen kasserer og kordegn Faurby uddelingsleder.

Menighedsrådet fastsatte det årlige tilskud til 1.000 kr. i 1962 – resten måtte skaffes via frivillige bidrag. 21. september 1964 ventilerede menighedsrådet et forslag om fælles kirkeblad med Hellerup Sogn. Pastor Ole Bertelsen frarådede det – han mente, at man i stedet burde satse mere på sit eget også økonomisk. Og det råd fulgte man. Det kostede 12.000 kr. i 1965 at udgive bladet.

Støttekredse for Ydre Mission

Arbejdet fortsatte i de fra barakkirkens tid oprettede kredse, der var helt eller delvist fælles med andre sogne i Gentofte. Støttekredsen for Nordisk kristen Buddhistmission mødtes 5-6 gange årligt som regel hos Hother Paludan og stod undervejs for en salgsudstilling sidste weekend i januar 1964 i menighedshuset, som besøgte af 1.100 og indbragte 35.000 kr. Sudanmissionen havde månedligt møde i private hjem afbrudt af en sommerferie og lagde 5. marts 1957 ud med en festaften. Ydre Mission-kredsen stod 1962 og 1963 for foredrag om Indien henholdsvis Japan. Yola-kredsen, der var Sudanmissionens børnekreds, afholdt adventsfest både 1956 og 1957, men siden stod

der ikke mere om den i Helleruplundbladet. Til gengæld dukkede i slutningen af perioden Østerlandsmissionens børnekreds op – startet af Kirstine Nielsen, der indbød piger til at strikke og sy og høre om missionsarbejdet.

30. maj 1958 støttede Helleruplund Dansk Kirke i Udlandet ved landsindsamlingen med Gudmand-Høyer som sin indsamlingsleder. 1965 markeredes det ved en festaften 26. oktober, hvor der var musikalsk underholdning ved Lyngby FDF ledet af Arne Christensen.

Helleruplund involverede sig fra 1963 i et skoleprojekt i Nigeria. Sognets unge stod for en særlig Nigeria-fest 12. oktober 1963, der fulgtes op af Nigeria-udstillingen i menighedshuset sidste weekend i oktober. Målet var at indsamle 14.000 kr. til skolen, - og det blev nået.

Arbejdet for sognets børn

Nu kunne der hver søndag kl. 10 holdes børnegudstjeneste i menighedshuset – flere gange brugtes i flæng betegnelsen søndagsskole. Lå før kl. 13.30, men da man nu rådede over både en kirke og et selvstændigt menighedshus valgtes kl. 10, så forældre og børn kunne følges ad til kirke. Forår afsluttedes med en skovtur.

”Børnenes Julefest” med juletræ, underholdning og lege lå uændret en eftermiddag mellem jul og nytår.

Helleruplund Ungdom

Også Helleruplund Ungdom hørte til dem, der fortsatte aktiviteterne fra barakkirkeperioden med faste mødeaftener kombineret med en månedlig bibeltime for de yngre samt bibelaftenkreds for seniorgruppen. Nyt kom til, for i 1958 etableredes den første fritidsklub. Der tilknyttedes i slutningen af 1961 en ungdomssekretær, stud. theol. Mogens Hansen, på deltid, - han virkede frem til 1964, hvor han afløstes af civilingeniør K.B. Andersen. Der arrangeredes weekendture i foråret, senere sommerlejr. I 1962 skiftede man navn til Helleruplund Ungdomsklub for 14-18 årige. Der blev gjort en særlig indsats for at få konfirmandeleverne til at melde sig ind ved at afholde konfirmandkredse hos præsterne og konfirmandfester, hvor Parkdrenge-koret (i dag Det Danske Drengekor) optrådte ved en af de første. 7. januar 1964 afholdtes stiftende generalforsamling for Foreningen Helleruplund Ungdom, der skulle være en sogneforening for alle over 13 år. Første bestyrelse bestod af Lise Kjær, Kaj Hansen, Lars

Frithiof Sørensen, Mogens Hansen, Leif Kristiansen og Niels Johansson. De oprettede en overgang en kreds for 16-18 årige som bindeled junior-senior.

Fritidsklubben i krypten - med bordtennis, bob, skak, dam – fik åbent tirsdage kl. 19-21. Udgav en periode sit eget månedsblad, der også sendtes til konfirmander fra de sidste 2 år – redigeret af Poul Andersen og Ib Faurby Hansen. Et nyt ungdomsarbejde – T-klubberne, der så det som sin opgave at lede nye konfirmander ind i et sundt kristent fællesskab - startede i januar 1964. Der oprettedes 3 klubber med 1963's efterårskonfirmander. "T" stod for triangel som symbol for ånd-sjæl-legeme – ideen hentet fra KFUM. En klub bestod af ca. 15 i alderen 14-16 år tilknyttet en vejleder. Den skulle selv lave udvalg, arrangere aktiviteter og skaffe sine midler – det kunne være ved at gå med kirkeblad, vaske biler, lufte hunde, pudse vinduer, passe børn, udføre have- eller lettere husarbejde. Første klubvejleder blev Niels Johansson. T-klubberne fungerede et par år.

18. november 1962 afholdt man i samarbejde med Maglegård og Gentofte sogne Ungdommens Kirkedag, der startede kl. 10 med højmesse i Helleruplund fulgt af fællesspisning, foredrag og gruppearbejde. Det blev en engangsforeteelse.

Unge hjems aften

Ligeledes tog "Unge hjem" sine aktiviteter med over fra barakkirken. I foråret 1957 skiftede man navn til at hedde "Hjemmenes aften" for at signalere, at alle uanset alder var velkomne. Man gik dog tilbage til det oprindelige navn igen i 1959. 20. november 1960 afholdtes en særgudstjeneste efterfulgt af rundbordssamtale. Unge hjems aften må være gået ind omkring 1962, for herefter annonceredes ikke flere møder i Helleruplundbladet.

KFUK-spejdere

Kirkesynet havde i 1958 set på pigespejdernes lokale i kælderen og besluttet, at hvis de fortsat skulle bruge det måtte de rense, rengøre og bringe lokalet i orden på grund af maling på gulvet. Der var en del personskifter undervejs blandt førerne. KFUK-spejderne holdt 40 års divisionsfest i Helleruplund 16. november 1961.

KFUM-spejdere

KFUM-spejderne fejrede sit 10-års jubilæum ved Helleruplund Kirke 30. oktober 1961.

Arbejdet for sognets ældre

Der var helt tilbage fra sognets oprettelse i 1949 uden for sommerperioden fast blevet holdt en månedlig sammenkomst for ældre en tirsdag kl. 14.30 i menighedshuset med foredrag, hygge, kaffebord og en kort andagt. Foråret afsluttedes med udflugten for ældre, hvor man samledes i præstegården – i 1957 dog ved Skt. Lukas Stiftelsen, - og til og med 1964 efter kaffebordet kørte i privatbiler, derefter i bus, på en længere tur afsluttende med middag. I 1957 var middagen på Kongekilden, 1958 i Fiskebæk, 1959 og 1960 på restauration Vigen ved Roskilde, 1961 på Vallø Slotskro, 1962 på Hotel Hellebæk Kyst, 1963 og 1964 på Hillerød Slotspavillon, 1965 i Vallø Slotspark. Den årlige julefest for ældre en eftermiddag mellem jul og nytår blev bevaret.

Den kristne Lægmandsbevægelse LYM stiftede en kreds i Helleruplund, der ville afholde møder for mænd og lagde ud 1957 med vintermøder 2 gange månedligt, hvor man tog aktuelle emner op. Det ser ud til kun at have været denne ene vinter, kredsen levede i Helleruplund.

Menighedsplejen

Menighedsplejen havde egen bestyrelse, hvor fru Lützhøft Christiansen marts 1959 trådte ind for afdøde Kirsten Gamborg. Det skete samtidig med at kommunerne overtog hjemmesygeplejen, som i Gentofte blev overdraget til sygekasserne. Margrethe Madsen og Esther Rønnekamp Holst stoppede derfor som menighedsplejens sygeplejersker. Menighedsplejen fik en permanent indsamlingsblok i kirken. Besøgstjeneste oprettedes senere ledet af Elna Rasmussen og fru Lützhøft-Christiansen, - omfattende 18-20 mænd og kvinder.

Menighedsrådene i starten af 1960'erne nåede ikke at tage hul på de 2 store sager, der så måtte løses af de efterfølgende menighedsråd: udbygningen af orglet og ikke mindst akustikforholdene i kirkerummet. Om de helt har vidst, hvor omfattende de to sager skulle blive – både indholdsmæssigt og tidsmæssigt – er uvist; men de rådsmedlemmer, der blev siddende i de efterfølgende menighedsråd, kom i hvert fald til at sande det.